

ELS ASTRES

Astres de foc poblant de nit els cels llunyans,
astres muts girant sense veure-hi, glaçats sempre,
ens arrenqueu del cor els dies de l'ahir,
ens tireu sense miraments als endemans,
i plorem, i els crits que us adrecem són tots vans.

I ja que cal, us seguirem, lligats de braços,
girats els ulls al vostre esclat, pur però amarg.
Pel vostre aspecte, tota dolor poc importa.
Callem, nosaltres, trontollem pels camins nostres.
És, tot d'una, ara aquí al cor, el seu foc diví.

Nota del traductor:

1.- Simone Weil escrigué aquest poema entre finals del 1941 i començaments del 1942, durant la seva estada a Marsella.